

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pavli Laymann è Societate I: Theologiæ Moralis
Compendiv[m] absolutissimum et in quinq[ue] libros
partitum**

Laymann, Paul

Moguntiæ

14. De adulterio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40716

damni restitutionem in conscientiæ foro obligans.
Ratio, quia nullam iniuriam intulit, & licet intulisset patri, tamen non damnum, quia dñmnu corporis filiæ volenti illatum non redundat in patrem, et quod filia non sit possessio patris, sed liberum à corporis vsum habeat.

Quod si stuprator occultum facinus puellæ non sine iniuria infamauit, tenetur damnum inde seatum filiæ & parentibus eius resarcire.

Secundò, si Iudex in extenso foro, secutus sententiam probabilem Molinæ, &c. quod iniuria inferatur parentibus, quorum filia etiam volens confratur, stupratorem condemnat ad pœnam illis soluendam obtemperari debet.

3 Stuprator puellæ per vim, fraudemue, debet eam dotare, aut in vxorem ducere, cum in alteracione debitoris sit electio. Lex Exodi 22 de Virginibus stupratis dotandis & in vxorem ducendis, est pœnalis non obligans ante Iudicis sententiam.

4 Si puella occultè per vim stuprata, nullum aliud damnum passa fuit, & æquè virum honestum accipit, non videtur ille, qui stupravit, ad aliquam damnum compensationem in conscientiæ foro obligandus. Ratio, quia pro iniuria secluso damno, nulla debet fieri restitutio. Puella autem nullum damnum passa est, & claustris virginalis violatio non est pecunia celi- mabilis.

C A P. XV.

De Adulterio.

1 A Dultera plerunque non tenetur manifestare prolem esse spurium, quæ publicè legitima censetur.

Effet

Esset enim hæc obligatio valde difficultis, parum utilis & plus noxia. Vxor enim odium excitaret, se & filium infamaret. Atqui Doctores aiunt, restitutio nem bonorum fortunæ ordinariè faciendam, non esse cum detimento altioris boni, videlicet famæ. Nec filius tenetur credere matri, nisi indubij probat, ostendatur tunc maritum tempore conceptionis absuisse. Nam mater semper certa est, pater vero iuris præsumptione est is, quem nuptiæ demonstrant.

Id etiam locum habet, licet mulier circa tempus conceptionis in adulterio deprehensa fuerit; cum enim possit esse filius utrinque potius præsumendum mariti esse, quam adulterii, nisi graues coniectiones sint in contrarium, ut si maritus sit sterilis.

N.B. Si agatur, V.C. de successione in regno, Duxatu, & filius spurius sit hæreticus, vel pessimus motibus, à quo Respublica graue nocumentum accepta puratur. Legitimus autem filius, cui re ipsa hæreditas debetur, Reipublicæ utilis futurus speretur, tunc adultera posthabito famæ suæ, imò etiam viæ dispendio, item palam significare debet, si spes sit illegitimi successionem tali ratione impediri posse.

Si adulter sibi persuadeat, vel meritò persuadere debet, prolem ex se genitam esse, debet compensare damnum patri putatitio, & liberis legitimis, quantum si fieri potest. Ratio, quia adulter eiusce damni causa moralis extitit, quando huiusmodi iniustam actionem exercuit, ex qua suapte natura prolis generatione consequi solet, ut plurimum coniuncta cum damno mariti & liberorum. Sæpe tamen adulter excausat, eò quod restitutio fieri non potest, absque priuato viæ graui dispendio & famæ.

In

3 In dubio utrum proles ex adulterio genita sit, alter obligandus videtur ad restitutionem saltem secundum dubij proportionem. Nam si constet datum admissum fuisse, presumptio esse soleret connocentem. Et in dubia causa potius faciendum est innocentem quam nocenti. Quod autem filius illegitimus in dubio se legitimum reputare potest, adulterio non causa est, quia innocentia & fauor filij omnire id meretur, ut legitimus censeatur, donec probatur illegitimus: cum haec tenus fuerit in possessione filiationis. At adulterio fuit causa iniusta, ut maritus prebeat alimento filio tanquam certo, qui tamendus est.

4 Fas est filios illegitimè natos interdum exponere, si ita necesse sit ad grauem infamiam vitandam, exhibita tamen cautione ne frigore moriatur, & prius baptizetur, apposita scedula, nec cum circulo infamiae tenetur parens filium sic exposuit sustentare.

TRACTATUS IV.

De

Pactis & Contractibus.

C A P. I.

Quid sit Pactum.

I **P**actum est duorum vel plurium consentaneum in idem; videlicet ad aliquid faciendum vel non faciendum, vel ad aliquid datum.